

[Valdemar Sørensen.]

ærede Medlem Hr. Korsgaard mente — er Tale om at jage dette Lovforslag igennem paa Sekunder, men det er ganske klart, at længere Tid end inden for det Døgn, hvori vi er, kan man daarligt give til dets Behandling, hvis man ikke vil genere i Tusindvis af Forretninger alt for meget. Jeg haaber derfor, at den Udvalgsbehandling, der kommer, vil blive af en saadan Karakter, at vi kan faa Forslaget færdigbehandlet i dette høje Ting inden for en rimelig Tid i Dag, og jeg glæder mig til dette Resultat efter de Udtalelser, den ærede Oppositions Ordførere er kommet med.

Det glædede mig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, vistnok for første Gang i sit Liv, glemte at omtale, at der samtidig med dette Forslag følger en Fornyelse af de berømte ekstraordinære Toldlove. Jeg tror, det er første Gang, det ærede Medlem har stillet sig saadan over for disse Toldlove, at han helt har forbigaaet dem i Tavshed. Jeg tager dette som et godt Varsel for, at det Samarbejde, vi nu kommer til i Udvalget, skal føre til det af den højtærede Finansminister ønskede Resultat.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Behandling.

Hartel: Det er sikkert klart for os alle at naar Rigsdagen i Dag er Genstand for et ret stort Besøg, skyldes det, at mange Mennesker er ængstelige for de Følger, Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag kan faa for deres Erhverv, og naturligt ønsker at følge Behandlingen af saa vigtige Spørgsmaal.

Da vi i Begyndelsen af Oktober Maaned sidste Efteraar drøftede Forbrugsafgifterne, henstillede det ærede Medlem Hr. Himmelstrup til den højtærede Finansminister fremtidig at udvise noget større Opfindsomhed med Hensyn til nye Skatter. Jeg udtalte heroverfor, at jeg kunde ikke ønske at animere den højtærede Minister i saa Henseende, jeg var bange for, at han raadede over rigeligt Initiativ, og jeg var ængstelig for at faa dette sat i Bevægelse. Det maa desværre siges, at den lille Diskurs mellem det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og mig er endt derhen, at det er mig, der har faaet Ret: at der hos den højtærede Finansminister var rigeligt med Initiativ med Hensyn til at finde paa nye Skatter.

Vi har jo i øvrigt stillet os paa det Standpunkt, at vi i og for sig, som Situationen laa, var velvilligt stemt over for at skaffe Dækning for de ekstraordinære Udgifter, der maatte anses for virkelig nødven-

diggjort af Krigssituationen. Jeg lægger en afgørende Vægt paa Ordene „virkelig nødvendigjort“, for jeg kan nemlig ikke se andet, end at de Tilskud, som der er Tale om at yde Landbruget — og jeg vil her paa Forhaand berøve den højtærede Finansminister ethvert Haab om, at disse Tilskud paa nogen Maade skulde vise sig at være tilstrækkelige for det Formaal, de hævder sig at have —, er forfejlet. Det, Landbruget kræver, er aldeles ikke Tilskud. Der er noget bagvendt ved en Politik, der gaar ud paa, at de Erhverv, som man anerkender for at være de bærende, som i Virkeligheden oprettholder det øvrige Samfund, skal gaa med Underskud og derefter have Tilskud for at holdes i Gang. Jeg kan ikke forstaa, at denne Tankegang ikke for længst er gaaet op for Regeringen, saaledes at vi har kunnet undgaa den forkerte Politik, som disse Tilskudslove er Udtryk for, og dermed ogsaa undgaa de Dækningslove, som er den nødvendige Følge af Tilskudsordningernes Vedtagelse. Vort Parti har alt længe staaet paa og hævdet det Standpunkt, at en forstandig Vekselkurspolitik havde været langt at foretrække fremfor de utallige Indgreb, man nu skrider til for at undgaa denne rimelige og naturlige Politik.

Følgerne af det foreliggende Lovforslag er, at vi ud over de Vanskeligheder, som i Forvejen eksisterer for vore Eksport-erhverv, og hvoraf man letter en lille Del, faar en Række nye Vanskeligheder indadtil og skader Beskæftigelsen i vort Land afgørende. Jeg vil slet ikke tale om de nye administrative Udgifter, der bliver en direkte Følge af, at man etablerer en saa bagvendt Ordning i Stedet for et System, der hviler i sig selv.

Forslaget betegner en virkelig meget betydelig Udvidelse af den indirekte Beskatning, og de Ordførere, der har talt før mig, har klart paaapeget det ejendommelige Misforhold, der er imellem Fortiden og den Politik, som nu føres af Regeringspartierne. Faktisk nærmer det her foreslaaede sig til at være en Omsætningsskat for en meget stor Del af vort Erhvervsliv.

Det drejer sig om at skaffe ca. 80 Mill. Kr. Men hvis nu man tænkte sig det, som vi finder var det naturlige, at Tilskuddet til Landbruget faldt bort, fordi der førtes en forstandig Vekselkurspolitik, som gav Landbruget Mulighed for at tjene til Dækning af sine Produktionsomkostninger, saa vilde Halvdelen af dette Beløb falde bort, og der vilde saa kun være at skabe Dækning for 40—50 Mill. Kr. Jeg tillod mig forleden fra denne Plads at henstille til Regeringen